

Længere havde Noget med det at gjøre; altsaa i det Stykke er jeg af en anden Mening end det ærede Medlem, og jeg har vel at mærke for en Del Aar tilbage, da vi havde hele dette Spørgsmaal under alvorlig Forhandling i denne Sal, gjort mig megen Umage for at sætte mig grundig ind i det. Da jeg begjærede Ordet, var det egentlig, fordi jeg vilde tale til Fordel for det af den ærede Ordfører stillede Forslag om Lønningstillæg til Lærerne; men, hvis jeg har forstaaet den høitærede Minister ret, saa forekommer det mig, at han var velvillig stemt overfor Forslaget, og jeg har ikke fra den ærede Minister eller den ærede Ordfører hørt Noget, som skulde give mig Grund til at tro, at man kunde befrygte, at der ikke i Aar skulde komme Noget ud af denne Sag. Om det er en helbig Maade, hvorpaa Forslaget er opstillet her, skal jeg ikke indlade mig paa, da jeg af den Forhandling, der er ført mellem den ærede Ordfører og Ministeren, har hørt, at det skal tages under Overveielse forinden 3die Behandling, om man kan finde en Fordelingsmaade, som er heldigere, da den ærede Minister gjorde Indvending mod den foreslaaede. For mig er Hovedsagen den, at Skolelærerne faae Noget. Der er derimod en anden Ting, jeg gjerne vil omtale, og som jeg er nødt til at sætte i Forbindelse hermed, da der ikke foreligger noget Forslag til Afstemning desangaaende, og jeg ikke har dristet mig til at fremsætte et saadant Forslag — men jeg ønsker et saadant fremsat til 3die Behandling — og det er, at man tog Dyrctidstillæget bort fra Embedsmænd med 2,400 Kr. og derover i Gage. Jeg veed, at det har været paatænkt, men det er ikke kommet videre, og hvad Grunden er til, at det ikke er blevet foreslaaet, veed jeg ikke; men de Medlemmer af Finantsudvalget, som jeg tror at vide have tænkt paa at stille Forslag i saa Henseende, vil jeg indstændig bede at tage under Overveielse, om de ikke kunne komme til det Resultat, at det var rigtigt at gjøre det. Jeg formaar ikke at indse, at der er Grund til at give Embedsmænd Tillæg til deres Lønning under Navn af Dyrctidstillæg udover 2,400 Kr. Jeg kunde gjerne være tilbøielig til at gaa endnu længere ned, men da denne Ørøndse nu en Gang er sat, skal jeg ikke gaa udover den. Naar man fra alle Sider er enig om, at det er trykkende Læder for Skatteyderne, og man beklager sig over, at der er en stor Dalen i Prisen paa Livsformødenhederne, og det dog er i Kraft af de tidligere høje Priser, at Embedsmændene skulle have Dyrctidstillæg, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes man kan finde det rigtigt nu at fastholde det. — Uigeføim min ærede Nabo tilvenstre (Th. Nielsen) skal jeg ogsaa gjøre den, om jeg maa bruge det Udtryk, bebreidende Bemærkning til den ærede Minister, at, dersom det lykkes os at faae ham til at se Sagen paa samme Maade som vi, at der bør gjøres Noget i Spørgsmaalet om Udlaan af

Penge, vilde jeg nødig, at det skulde være afhængigt af, om Rigsdagens Afdelinger kunde enes, uden at have Ministeren til at mægle imellem dem. Jeg forstaaer ikke, hvorledes den ærede Minister kan sige til os her, at det beror paa, om Folkethinget og Landstinget kunne blive enige. Jeg har nu den Formening, at, dersom Ministeren er enig med os i at ville gjøre noget Saadant, er det overmaade let for ham at faae Landstinget til at gaa ind derpaa; det skulde da i ethvert Fald være meget besynderligt, om det ikke var saa. Jeg antager, at den ærede Ministers Stilling til Landstinget er en saadan, at, naar han har en alvorlig Villie, vil han nok være Mand for at sætte den igjennem overfor dette Thing. Endnu skal jeg kun gjøre en personlig Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgtreds (Scavenius), som ogsaa omtalte dette Spørgsmaal om Udlaan af Penge i faste Giendomme. Han kunde heller ikke forstaa eller begribe, at der var Pengeknaphed. Det er overmaade glædeligt for ham; det maa være begrundet i hans personlige Stilling. Desværre have vi det ikke Alle paa samme Maade; men det er mærkeligt nok, at, hvad der af Andre soles saa haardt, har kunnet undgaa hans Die, saa han ikke har kunnet opdage det. Jeg vil bede det ærede Medlem om at se sig lidt bedre for i Fremtiden. Det er en loelig let Maade at komme bort fra Spørgsmaalet paa; derfor er det, at jeg har gjort opmærksom derpaa. En saadan Holdning har det forundret mig at møde hos det ærede Medlem, som jeg troede netop var en Mand, der i Særdeleshed havde sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaal af den Art. Hertil skal jeg indskrænke mig, grundet paa, hvad jeg allerede sagde før. Hvad der er sagt af min ærede Nabo her tilvenstre (Th. Nielsen) om at træffe Foranstaltninger, hvorved man paa en eller anden Maade kunde komme Laansøgere i faste Giendomme til Hjælp, og om at Statskassen bør udøve en fornuftig og heldbringende Virksomhed med de saakaldte doovne Millioner, som vi have liggende i Statskassen, det vil jeg indstændig bede Enhver for sig om at tage under Overveielse, saa at det kan ske Fyldest, forinden vi blive færdige med Finantsloven. Hermed skal jeg slutte.

Scharling: Det er nærmest for at gjøre en Hensstilling til det ærede Udvalg om Endringsforslaget under Nr. 3, at jeg har begjært Ordet. I Realiteten er denne Hensstilling vel omtrent fremkommen fra den sidste ærede Taler, men jeg ønsker dog at knytte et Par Bemærkninger dertil og give dem et bestemt Udtryk. Det er ikke min Agt at reise nogen Diskussion om, hvorvidt fri eller løvbunden Rentefod er at foretrække. Jeg skal endogaa gjøre det ærede Medlem for Beile Amt's 3die Valgtreds (Th. Nielsen) den Indrømmelse, at det kan have nogen Betyd-